

Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 1 1947

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer
blant annet:*

*Norsk
Bridgeforbund
15 år.*

Vi presenterer:

*Norsk Bridgeforbunds
president:*

N. M. Nielsen.

Norgesmesterskapet 1947.

Resultater 1. runde.

Kamp nr.			
1	Verdal Bridgeklubb — K. K. 34, Steinkjer	74—86	
2	Hjerter Ess, Tr.heim — Skogn Bridgeklubb	97—63	
3	Last Trick, Trondheim — Ranheim Bridgeklubb	87—73	
4	Centrum, Tr.heim — Orkanger Bridgeklubb	100—60	
5	Aalesunds Klubselskab — Volda Bridgelag	91—69	
7	Raumaknektene, Andalsnes — Isfjorden Bridgeklubb	81—79	
8	K. N. A., Bergen — Trumf Ess, Bergen	w. o.	
9	B. P. F.'s Bridgekl. Bergen — Bergens Handelsforenings Br.kl.	106—54	
10	Voss Br.kl. — Safety, Bergen	81—79	
11	Sandnes Bridgeklubb — Stavanger Damebridgeklubb	100—60	
13	Kristiansand Bridgeklubb — Birkenes Bridgeklubb	w. o.	
14	Tvedestrand Bridgekl. — Risør Bridgeklubb	83—77	
15	Momp, Skien — Avant, Tonsberg	89—71	
16	Porsgrunns Bridgekl. — Larvik Handelsst.for. Bridgeklubb	84—76	
17	Vikersund Bridgekl. — Hadelands Glassverks Bridgeklubb	mangler	
18	Krødsherad Br.kl. — Hønefoss Bridgeklubb	91—69	
19	Drammens Arbeiderforenings Br.klubb — Nobis, Oslo	83—77	
20	Selbak Bridgeklubb — Greåker Bridgeklubb	95—65	
21	Oppegård Bridgeklubb — Fjellstrand Bridgeklubb	119—41	
22	Sarpsborg Bridgekl. — Grei, Ski	86—74	
23	Hvittingfoss Bridgekl. — Landfaldøens Bridgeklubb, Drammen	82—78	
24	Sandefjord Bridgekl. — Horten Handelsst. For. Bridgeklubb	85—75	
25	Larvik Bridgekl. — Brevik Br.kl.	w. o.	
26	Moss Br.klubb — Grand Coup, Tonsberg	84—76	
27	Tofte Br.klubb — Trumf, Oslo	86—74	
28	Bridgekl. Hoff i Solør — Kirkenær Bridgeklubb	92—68	
29	Hamar Bridgeklubb — Eidsiva, Eidsvoll	88—72	
30	Lillehammer Bridgeklubb — Brumunddal Bridgeklubb	91—69	
31	Buff, Oslo — Smart, Oslo	94—66	
32	Ruter To, Oslo — Lillestrøm Br.klubb	81—79	
33	Oslo Bridgeklubb — Finish, Oslo	80—80	
34	Golia Bridgekl. — B.F.S., Oslo	88—72	
35	Blommenholm Br.kl. — Bøygen, Oslo	83—77	
36	Hjerteknekt, Oslo — Sanvirke, Oslo	116—44	
37	Bonus, Oslo — Bridge Brothers, Oslo	85—75	
38	Bekkelagshøgda Bridgeklubb — Solvang Hagekolonis Br.klubb	92—68	
39	Sporveiens Br.kl., Oslo — Robber, Oslo	89—71	
40	Favoritt, Oslo — Matador, Oslo	92—68	
41	L. B. O., Oslo — Hygga, Oslo	88—72	
42	Bridgekameratene, Oslo — Diplom, Oslo	81—79	
43	Riksrevisjonens Br.kl., Oslo — Hobby, Oslo	88—72	
44	Murernes Bridgeklubb, Oslo — Grenlia Bridgeklubb	84—76	
45	Nordstrand Bridgeklubb — Kontraktklubben, Oslo	90—70	
46	Jessheim Bridgeklubb — Espada, Oslo	85—75	
47	Fellows, Oslo — Emo Br.kl., Oslo	87—73	
48	Økonomenes Bridgeklubb, Oslo — Merkur Bridgeklubb, Oslo	87—73	
49	Progress, Oslo — Bridgeklubben -43, Drammen	103—57	
50	Stavanger Handelsforenings Br.klubb — Rival, Stavanger	81—79	
51	Kristiansund Br.kl. — Honnorklubben	86—74	
52	Kapp Bridgeklubb — Raufoss Bridgeklubb	86—74	

Følgende kamper skal spilles i 2. runde:

Kamp nr.	
53	Hjerter Ess, Tr.heim — Duplikatklubben, Steinkjer.
54	K. K. 34, Steinkjer — Namsos Br.kl.
55	Nauma, Namsos — Ogdal Br.klubb.
56	Fannrem Br.kl. — Last Trick, Tr.heim.
57	Ruterknekt, Tr.heim — Trondhjems Br.kl.
58	Forcingklubben, Trondheim — Centrum, Trondheim.
59	Kristiansund Br.kl. — Molde Duplikatklubb.
60	Aalesunds Klubselskab — Raumaknektene, Andalsnes.
61	Grand, Alesund — Aalesunds Br.kl.
62	Bergens Br.kl. — Bridgeklubben av 1937, Høyanger.
63	Voss Br.kl. — K. N. A., Bergen.
64	Doubleton, Bergen — Knektene, Bergen.
65	Spartre, Bergen — Bergens Polytekniske Forenings Br.kl.
66	Mandals Br.kl. — Sandnes Br.kl.
67	Stavanger Br.kl. — Stavanger Handelsforenings Br.kl.
68	Lillesand Br.kl. — Bridgeklubben 1938, Kristiansand.
69	Kristiansands Br.kl. — Foreningens Br.kl., Kristiansand.
70	Grimstad Br.kl. — Notodden Br.kl.
71	Tvedestrand Br. kl. — Arendals Br.kl.
72	Kongsberg Br.kl. — Bole og Borgestad Bridgeklubb.

(Fortsattes s. 20)

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORUND

Nr. 1

Januar 1947

18. årgang.

Redaktør: R. HALLE. Postboks 120, Bestun. Tlf. 55 93 34

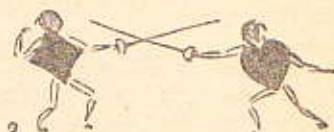
Red.sekretær: ROLF BØE. Eugeniagt. 1. Tlf. 46 02 91

Utgitt av A. M. Hanches Forlag. Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81

Abonnement: Kr. 6,00 pr. år.

Lossalg: Kr. 0,70 pr. nummer

Femten år.

15 år er en meget respektabel alder for en bridgeorganisasjon, vårt forbund er da også et av de eldste i verden. Men det er også ungt, og det er tross alt det viktigste.

Norsk Bridgeforbund er ungt i kraft av sitt friske initiativ, sin jevne vekst og ikke minst sin evne til fornyelse. Ikke på noe punkt er Forbundet stivnet i gamle former, eller blitt et offer for byråkratismen og vanegjengeri. Det arbeides fordomsfritt og med friskt pågangsmot både innen klubbene og kretsene, og Forbundsledelsen, med presidenten N. M. Nielsen i spissen, holder stadig kontakten vedlike og prøver å stimulere et hvert positivt tiltak når det gjelder spilllets utvikling.

Vi har bridgeklubber som er betraktelig eldre enn Forbundet, og vi har helt nye klubber, hvorav stadig flere og flere søker seg inn i Forbundet. I det året vi nettopp har lagt bak oss har Forbundet tatt opp ca. 40 nye klubber; intet viser bedre at bridgens fremgang i krigsårene ikke var noe kortvarig konjunkturfenomen.

Klubbene er grunnstammen i vår organisasjon, og Forbundets nye lover, som har overført representasjonsretten til Forbundets årlige ting fra klubbene til kretsene, rokker ikke ved dette prin-

sipp. De nye bestemmelser for representasjon er valgt av praktiske grunner, klubbenes antall er etterhvert blitt så stort at direkte representasjon ville støte på alt for mange tekniske vanskeligheter.

Men la oss ikke glemme, at Forbundet er klubbene. Det er de som arbeider i marken, det er deres ønsker og interesser Forbundet har til oppgave å varetta, og det er deres erfaring vi bygger på. Forbundet kan formidle kontakten mellom klubbene og fremme de oppgaver som er felles for dem. Men det er klubbene selv og deres enkelte medlemmer som representerer den levende konkurransebridge. Først og fremst er det klubbenes oppgave å skolere sine spillere, og det ikke bare i rent teknisk spilledyktighet, men også i kameratskap, lagånd og bridgekultur.

Vi tror at et bridgeforbund, riktig ledet og bygget på klubber som er sin oppgave bevisst, har en misjon langt utover det som knytter seg til selve kortspillet. Vi mener å kunne si at okkupasjonstiden har vist, at de organiserte bridgespillere gjennom sine klubber forsto det ansvar og de plikter som måtte gå foran selve gleden ved å dyrke en hobby. Det er sagt om sporten at den ikke bare skal styrke helsen, men

Norsk Bridgeforbunds president uttaler:

Femten år.

Det kan ikke nektes at det er femten år siden Johannes Brun satt ved bordenden og ønsket oss velkommen til det møte som var kalt sammen med formål å stifte Norsk Bridgeforbund. Det var ikke store forsamlingen, omkring 30 deltagere, og dog rommet den de fleste av dem som på den tid hadde et navn innen norsk bridge. Det var neppe noen av dem som tenkte seg muligheten av at det nystiftete forbund i løpet av bare femten år skulle vokse og utvikle seg i den grad som har vært tilfellet.

Bridge dyrket som sport var den gang lite kjent i Norge. Vi hadde en del klubber stiftet med bridge som formål, og en del andre som dyrket bridge ved siden av sitt egentlige formål, men det var robberbridge som fanget interessen hos medlemmene.

Konkurranse mellom klubber var nesten ukjent og innskrenket seg til en eller annen form for parturnering. En kan derfor uten beskjæmmelse si at forbundet ikke hadde meget å bygge på — hverken av erfaring eller de høyst nødvendige pengemidler — da arbeidet for utvikling skulle settes i gang. Det gikk derfor noe tregt i begynnelsen, til tross for at en del flere klubber snart sluttet seg til. De første par år skapte ikke store begivenheter unntatt en høyst nødvendig fundamental endring av vedtektene og vår første representasjon i internasjonale kamper.

Etter reorganiseringen av forbundet begynte en rivende utvikling og vekst. Nye medlemmer strømmet til klubbene, nye klubber ble dannet, og flere og flere ble kretsene ettersom lagkampene kom i gang. Forbundet vokste i bredde og

styrke og har i dag mer enn 600 tilsluttede klubber med tilsammen ca. 20 000 medlemmer. Utviklingen gjennom årene kan sees av de statistiske opplysninger som er inntatt annet sted i magasinet. Det er ingen tvil om at N.B.F. i dag er det største bridgeforbund i Europa og en sterk konkurrent selv til U.S.A., i forhold til innbyggertall.

Søker en nå etter årsaken til denne sterke utvikling, må svaret etter min mening bli: forbundets demokratiske oppbygging som gjør det mulig for alle å konkurrere på like fot, den gode kameratslige ånd innen forbundet som ikke spør etter herkomst, stand eller yrke, men som bare legger vekt på spillernes dyktighet og åtfærd ved spillebordet, og ikke minst, den faktiske tilslutning fra alle samfunnsklasser. Kan vi bevare disse goder, vil forbundet bestå og vokse videre.

Er nå forbundet vokst like sterkt kvalitativt, er det nærliggende å spørre? Selvfølgelig ikke, og det kan en heller ikke vente. Det er innlysende at de medlemmer som i første rekke søkte inn i forbundet, var de med sterkest interesse og størst erfaring. Med den større bredde er det kommet mange som ikke har de samme forutsetninger. Til gjengjeld er rekrutteringen av yngre spillere ganske stor, og disse har hatt alle muligheter for en hurtigere framgang enn de eldre, fordi de yngre har høve til å møte flere av de sterke spillere og lære av dem. Vi har derfor i dag ganske mange sterke spillere og et toppnivå som ligger høyere enn for noen år siden.

Det kan neppe være tvil om at vi har atskillig flere spillere av klasse enn våre naboland. Hvordan framgangen er i forhold til andre land, har vi ikke tilstrekkelig erfaring å dømme etter. Nordisk mesterskap ga oss en pekepinn men heller ikke mer, for vi vet ikke, særlig for Sveriges vedkommende, om det var

også skape gode borgere av landet. På samme måte skal også bridgen ha et mål, som peker utover den rene adspredelse og mentalhygiene.

Professor Hansens dobbeltskvis.

Av Oskar Jacobsen.

Dagen hadde vært lei. Vi hadde tapt den store pokalturnering, og jeg hadde følelsen av at siste spill hadde vært avgjørende for resultatet.

Spillet var:

♠ 7	♠ E K D	♠ 8 5 2
♥ D 9 8 4	♥ E Kn	♥ K 10 7 6 3 2
♦ D 10 6	♦ 7 3 2	♦ Kn 9 5
♣ Kn 10 9 6 2	♣ E D 5 4 3	♣ 8

♠	N	♠
♥	V	♥
♦	S	♦
♣	Ø	♣

♠ 5	♠ Kn 10 9 6 4 3	♠ 8
♥ E K 8 4	♥ 5	♥ 8
♣ K 7	♣ E K 8 4	♣ 8

Vi hadde som NS meldt 7 spar og fått bet. Jeg var den uheldige spiller.

Kl. Kn kom ut og ble stukket av kongen. Jeg så lyst på det hele. Store sjanser for at kløverene ikke satt verre enn 4—2. Og gikk ikke de, var det mulighet for skvis. Jeg tok trøstig 3 runder trumf og spilte kløver ess og dame. På damen la jeg en ruter. Kløverne gikk altså ikke. Så inn på ruter ess, deretter ruter konge og så alle trumfene. Før de siste spiltes var stillingen:

landenes sterkeste spillere som deltok. Vi får vente med å trekke slutninger, til vi har deltatt i internasjonal turnering.

Femten år er egentlig ikke noe jubileum, nærmest et lite tidsavsnitt som forbundet vil poengtere ved i likhet med for fem år siden å arrangere en bridgeuke i Oslo, med sluttkamper i mesterskap for lag og par fulgt av årstinget. I fall damene viser større interesse enn i fjor, blir det også sluttkamper i damenes landsturnering. Da får vi høve til å møtes og minnes årene fra 1932 til 1947.

N. M. Nielsen.

♠ Ingen	♠ Ingen	♠ Ingen
♥ E Kn	♥ D	♥ K Kn
♦ Ingen	♦ D	♥ Kn
♣ 5	♦ 10	♣ Ingen

♠	9	♠
♥	5	♥
♦	8	♦
♣	Ingen	♣

På siste spar kastet Vest hjerter D og øst ruter Kn. Jeg kunne ikke vinne. Vest holdt begge 1-kort-truslene mine, og Øst stoppet min 2-kort-trusel i hj. Skvisen gikk altså heller ikke.

Motparen hadde nøydt seg med å melde 6 spar med resultat vunnet spill og vunnet kamp.

Spillet plaget meg. Jeg følte at det på en eller annen måte kunne vinnnes. Og tanken på det ville ikke gi meg fred. Jeg måtte avlegge min gamle lærer, professor Hansen et besøk og høre hans mening.

Professor Hansen var meget bridgeinteressert. Spesielt likte han godt spill med skvis i. Han hadde ofte en egen måte å løse dem på, idet han satte opp et slags regnestykke. Dessuten hadde han gjerne en tendens til å legge kortene på bordet etter få stikk, og så angi spillemåte og antall stikk han ville ha. Muligens han var redd for i distraksjon under spillet å trekke feil kort, og således ødelegge et ellers godt spill. Han var jo professor — om ikke i bridge.

Jeg ymtet noe om uheldig fordeling, da jeg viste ham spillet. Han kastet et lite blikk på det og mumlet noe om «et regnestykke» og «en opplagt dobbeltskvis».

«Men skvisen går jo ikke,» dristet jeg meg til å innvende, og viste ham det triste sluttspill. «Hvis bare Øst hadde hatt ruterhold — —»

Han avbrøt meg. «Dette spillet er

bare til å legge opp etter sticket for kløver ess. Men jeg får vel forklare meg nærmere,» sa han med et medlidende blick på meg. «Det er kun et spørsmål om å telle, og dernest om riktig spilleføring. Etter utspill av kløver Kn som du stikker med kongen, trekker du 3 runder trumf. Dernest kl. E og D som du kaster en ruter på. Og så har du følgende kort igjen:

♠ Ingen
♥ E Kn
♦ 7 3 2
♣ 5 4

	N	
V		Ø
	S	

♠ Kn 10 9
♥ 5
♦ E K 8
♣ Ingen

Nå teller du dine skvis-trusler. Du har en 3 kort-trusel i ruter, en 2 kort i hjerter og en 1 kort-trusel i kløver — tilsammen 6. Dette kan du jo kalle for skvistallet. Når du har en 1 kort-trussel som sitter bak motparten og 2 flerkort-trusler, så har du en opplagt dobbeltskvis under følgende forutsetning. Skvistruslene + 1 på hver enkelt hånd må ikke overstige det antall kort du har på hånden ved siden av trumffargen (skvisfargen). Her altså 4. På Nord's hånd har du hjerter E Kn og kløver 5 + 1 er lik 4. På din egen hånd teller du ru. E K 8 + 1 er lik 4.»

«Det høres noe innviklet ut. Hva er 1 for noe?» bemerket jeg.

F. Chr. Wolff $\frac{A}{S}$

Grensen 3

Telefon 330619

TOALETTARTIKLER

«Forbindelseslinjen som skal gi et godt resultat på hver hånd,» sa professoren og smilte.

«Men la oss heller se litt på spillet.» Jeg tenkte på den skvisen jeg hadde funnet ut ikke gikk.

«Gjerne det,» bemerket professor Hansen lett. «Du spiller deg inn på egen hånd ved å trumfe en kløver. Stillingen er nå:

♠ Ingen
♥ E Kn
♦ 7 3 2
♣ 5

♠ Ingen
♥ D 9
♦ D 10 6
♣ 10

	N	
V		Ø
	S	

♠ Kn 10
♥ 5
♦ E K 8
♣ Ingen

Nå har du 6 kort igjen på hånden, altså det samme som skvistallet. Når du nå spiller en trumf, må Vest som holder kløver, blotte seg i en av de andre fargene. La oss si at han kaster hjerter. Øst er ikke skviset. Men det er bare en liten utsettelse. På neste og siste spar er han ferdig. Skvistallet for ham er nemlig 5. Når Vest har kastet hjerter, må han kaste ruter. Selv kaster du ruter hos nord på begge dine sparspill. Nå vender du deg mot Vest som holder kløver og 3 ruter. Du spiller hjerter opp til bordets ess, og Vests forsvar bryter sammen. Hvis Vest først hadde kastet ruter i stedet for hjerter, måtte Øst holde ruter. Når du så etter siste trumf spilte ruter E K, ville Vest bli skviset i hjerter og kløver.»

«Men hvorfor gikk ikke skvisen slik som jeg spilte?»

«Skvisen går ikke fordi du reduserer 3 kort-truslen din i ruter til en 1 kort-trusel. Derved fratår du deg to viktige avkastkort hos Nord. På nest siste trumf må du legge din siste ruter og bryter dermed forbindelsen fra N til din egen hånd. Og på siste trumf må du legge et av dine truselkort, kl. 5 eller hj. Kn. På hånden har du igjen 2 kort. Når så den ene stopper begge

En bridgeprat med Halle.

Naturligvis var det bare en drøm. Men det skjønnte jeg ikke mens det sto på, og da jeg omsider våknet, var det for sent å gjøre noe ved det. Da hadde jeg allerede kaldt Josephine «din skinnmagre tisper» og truet Culbertson med politiet. Det endte med at jeg prompte ble lempet ut av Knickerbocker Whist Club, og da jeg med knust neseben og sterkt redusert tanngard henvendte jeg meg til konstabelen på hjørnet, blåste han på sin signalfloyte og lot patruljebilen kjøre meg til stasjonen. Her appellerte jeg til fullmektigen, en svær bulldog av en fyr som ustanselig tygget på en slags blanning av sigar og gummi, men han sa at hvis jeg ikke tidde stille, ville jeg bli utvist fra Statene. Jeg fikk gå mot å deponere resten av mine kontanter (den øvrige og største delen av dem var havnet i Culbertsons lomme) og tilbrakte natten på en benk i parken bak Forty-second Street. Neste dag allierte jeg meg med en bande gangstere, hvis sjef var en fryktet falsk-spiller og fikk dem med på en plan om å sprengre hele Knickerbocker i luften. Sjefen var meget begeistret for oppgaven, folk som loppet et sympatisk medmenneske som meg for diverse hundre dollars i kortspill, fortjente ikke å leve, sa han, og han hadde allerede tidligere lagt merke til at de prøvet å gå ham i næringen. Jeg måtte deponere mitt gullur, og begge mine koffertter

som sto til oppbevaring på bryggen, og vi gikk i vei.

*

Knickerbocker gikk i luften med et brak som kunne høres helt ved California-kysten, og eksplosjonen var så voldsom at vi fór til værs alle sammen. Trykket drev meg stadig lenger opp mot skyene, og både Culbertson, Josephine og gangsterne svevet rundt meg. Culbertson i smoking og med en dyp-rød nellikk i knappullet; jeg forsøkte gang på gang å deise til ham i forbi-farten, men han unnslopp hver gang ved en lett hodevridning og smilte hånlig, mens han viftet med mine dollarsedler. Så prøvet jeg å trekke perlehalsbåndet av Josephine, men det var glatt som skinnen på en ål, og gled vekk mellom fingrene mine. I mens fløy spillebord, stoler, kortstokker, knuste vaser og whiskyflasker i vildeste kaos omkring oss, mens bandesjefen skjøt i alle retninger med sitt maskingevær. Jeg skulle nettopp til å be ham om å konsentrere skytset mot Culbertson, da jeg fikk øye på den bulldogaktige fullmektigen fra stasjonen, som skar forbi i spissen for en hel sveit politifly. De ringte intenst med allarmklokken, og i samme øyeblikk kom hushjelpen inn og sa at det var telefon fra Zachariasen.

*

Når jeg nå tenker over det som

1 kort-truslene, så vil det nok ikke lykkes for deg. En skvis får du nå bare under bestemte forutsetninger, f. eks. at Vest utenom kløveren er den eneste som har hjerterhold. Eller at Øst opprinnelig hadde minst 4 ruter.

«Jeg kunne altså ha regnet meg til at skvisen ikke var sikker slik som jeg spilte?»

«Ja, og du kunne regnet ut at selv å trekke ruter bare 1 gang, hadde du ikke råd til. Derfor måtte du i det 7. stikk spille deg inn på hånden ved å

trumfe en kløver. Når jeg tidligere sa at spillet var til å legge opp etter stikk for kløver ess, skyldes det at da visste jeg hvem som ville stoppe min 1 kort-trusel.»

Professor Hansen tok et slag over gulvet. Og så kom det:

«Så du ser at for den som kan regne, er bridgen lett. Det får du nok lære deg. Og du vil ofte slippe å ergre deg over «uheldig sits.»

Men da var jeg allerede langt nede i trappene — —.

skjedde innen Culbertson og jeg røk uklar, skal jeg villig innrømme, at jeg ble en smule sintere enn jeg egentlig hadde grunn til. Vi hadde dannet et parti, Culbertson, Josephine, James Luggart og jeg, og Culbertson hadde foreslått en kurs, som jeg syntes var temmelig stiv, men som jeg ikke ville opponere mot ettersom jeg var gjest i klubben. Jeg hadde forhørt meg om systemet, og fått vite at de alle spilte Culbertson i dets mest rendyrkede form. James Luggart var sjefssekretær ved Culbertson studio, og behersket systemet, ble det fortalt meg, like suverent som mesteren selv.

— And you, mr. Halle?

Jeg fortalte Dem at jeg kunne mr. Culbertsons system på fingrene, men at vi in Norway brukte enkelte særkonvensjoner, til styrkelse av systemet, der hvor det forekom oss mindre effektivt. Jeg merket straks at Culbertson i høy grad misbilliget min forklaring, og vi ble enig om å bruke hans system purt og rent.

Luggart og jeg tapte raskt den første robberer, men vi skulle spille dobbelt, og i den siste robberer sto vi lenge temmelig likt med en utgang hver, helt til dette spillet kom:

♠ 7 5 4	♠ D Kn 9 6 2	♠ 3									
♥ D 7 5	♥ 3 2	♥ E 10 9 8 6									
♦ 10 6 5	♦ 8 7 4	♦ K D Kn 9									
♣ Kn 4 3 2	♣ E K 6	♣ D 8 7									
	<table border="1" style="border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		
	N										
V	Ø										
	S										
	♠ E K 10 8										
	♥ K Kn 4										
	♦ E 3 2										
	♣ 10 9 5										

Jeg satt Vest, og min makker, Luggart åpnet med 1 hjerter. Meldingsforløpet var:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♥	1 ♠	pass	2 ♠
pass	2 gr.	pass	4 ♠

Alle passet, og jeg spilte ut hj. dame, honnør fra honnør tredje i makkers farge mot trumfkontrakt.

Makker stakk med esset og skiftet til ruter. Men nå kunne Culbertson kaste en av bordets tapere på hj. Kn, og kontrakten gikk hjem.

Der har vi det, sa jeg, med en liten hjerter ut er beten uunngåelig.

— Ja, visst, sa Luggart, De gav ham kontrakten.

— Ga ham kontrakten, sa jeg litt touchert, jeg har bare fulgt systemet, det står da uttrykkelig på side 337 i den norske utgaven av «red book» at en skal spille damen ut fra damen tredje.

— Det må være i den norske utgaven, bemerket Josephine hånlig.

— Omforladelse, sa jeg, men det samme står på side 543 i gold book, i den første amerikanske utgaven.

— Det må være i den første, bet hun meg av.

— Det står i den siste også, fastholde jeg.

Imidlertid skulle vi bytte makkere, og jeg fikk bridgekongen vis a vis meg. Også her tapte vi raskt den første robberer, og også her gikk det likeens med revansjen, med følgende spill, som gjorde utslaget:

♠ Kn 9 8 2		♠ 7 5									
♥ 3 2		♥ E D 8 6									
♦ E 6 5		♦ 10 4 2									
♣ 5 4 3 2		♣ D Kn 9 6									
♠ K 4	<table border="1" style="border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		♠ E D 10 6 3
	N										
V	Ø										
	S										
♥ Kn 10 9 7		♥ K 5 4									
♦ K D 9 3		♦ Kn 8 7									
♣ E 10 7		♣ K 8									

Culbertson satt Vest, jeg Øst, og meldingene gikk:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♠	pass	2 ♠	pass
pass	dobl.	pass	pass!

Jeg var sterkt i tvil om jeg skulle passe, men valgte omsider å holde meg til Culbertsons eget system.

Culbertson spilte ut hj. Kn, jeg stakk med esset og skiftet til kl. D. Luggart la kongen, Culbertson esset, hvoretter han fortsatte med kl 10. Jeg

stakk over og returnerte fargen, men Syd stjal, eliminerte hjerterne, og satte Culbertson inn på sp. K. Nå måtte Culbertson spille ruter, eller til dobbelt re-nons, og Luggart fikk kontrakten, — og utgangen.

— How about your hearts?, sa Culbertson for å antyde at vi hadde 4 hjerter i kortene.

Jeg hadde ventet kritikk fordi jeg hadde tatt tredje runde kløver istedenfor å vri til ruter (hvilket hadde betet kontrakten), og følte meg lettet over at de ikke hadde oppdaget motspillpoenget. Noen bebreidelser mot min passmelding skulle jeg imidlertid ikke ha.

— Deres dobling var business, repliserte jeg øyeblikkelig, og når jeg selv hadde 2 honnørstikk, fant jeg ingen grunn til å ta den ut. Hvis De ville ha meg til å melde, fikk De doble med en gang.

Alle tre kastet seg over meg, og det hjalp ikke det minste at jeg gjennomgikk hele registret av alle utgaver i gold book, fra side 236 i den første til side 251 i den siste.

— Jeg skal gi Dem et godt råd, unge mann, sa Culbertson i en tone så nedlatende at det kostet meg den største selvovervinnelse ikke å lukke munnen på ham, glem alle disse sidene og prøv heller å lære å spille bridge.

— Merkelig fyr, supplerte hans kone ham, her melder og spiller han gjerne i hvert bidige spill og bruker kjeft etterpå.

Jeg hadde på det tidspunkt tapt anslagsvis 500 dollars, og det var bare tanken på å måtte gå uten å få en chance til å reparere litt av skaden som avholdt meg fra å knipse til den spisse oppstoppnesen hennes og avsløre for hele salen at den skinte i rødt under pudret.

Nå skulle Josephine og jeg være makkere, og vi fikk tilfulle bekreftet hvor håpløst det er å finne seg til rette under gjensidig mangel på sympati. Den første robberen var tapt på et blunk, og den neste ble innledet med følgende spill:

♠ 10 8 7 6	♠ 2	♠ K 9 3
♥ D 6	♥ K 8 5 3	♥ 10 9
♦ E D Kn	♦ 6 4 3 2	♦ 10 9 8 7
♣ K Kn 9 6	♣ 8 7 3 2	♣ D 10 5 4

♠ E D Kn 5 4	♠ K 9 3
♥ E Kn 7 4 2	♥ 10 9
♦ K 5	♦ 10 9 8 7
♣ E	♣ D 10 5 4

♠ 10 8 7 6	♠ 2	♠ K 9 3
♥ D 6	♥ K 8 5 3	♥ 10 9
♦ E D Kn	♦ 6 4 3 2	♦ 10 9 8 7
♣ K Kn 9 6	♣ 8 7 3 2	♣ D 10 5 4

♠ E D Kn 5 4	♠ K 9 3
♥ E Kn 7 4 2	♥ 10 9
♦ K 5	♦ 10 9 8 7
♣ E	♣ D 10 5 4

Jeg satt Syd, og gransket på det omhyggeligste min hånd. Den var sterk, meget sterk, men noen 2-åpning kunne jeg med min beste vilje ikke få ut av den. Det var flere tapere enn honnørstikk, og det var umulig å komme til tretten ved å legge sammen honnørstikk og spillestikk. Følgelig åpnet jeg med 1 spar og meldingene gikk:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♠	pass	pass	pass

Jeg fikk uten vanskelighet fire trekk i spar, det var ilde nok, men det ble også hurtig konstatert at 6 hjerter var utapelig. Culbertson, som er en smart debattant, nølte ikke med å komme meg i forkjøpet:

— Det må nok være en side i mine standardverker, hvor en kan lese at hånden er for svak til 2-åpning, sa han med sitt mest utsøkte smil.

— Du skal ikke pirre ham, sa Josephine, vi kan risikere at han gir seg til å ramse opp hele kapitlet.

Hvorfor ikke spille bedre bridge?

Redaktør R. Halles bridgeakademi vil hjelpe Dem med det.

Skriv etter plan for våre korrespondansekurser.

Redaktør R. Halle Bridgeakademi.

Postboks 3. Slemdal pr. Oslo. Tlf. 699756.

Selvfølgelig skulle jeg ha gått allerede da, betalt dem alle de dollars det hadde kostet meg 18 spørreskjemaer og enda flere konferanser å skaffe til veie, og gått min vei, fattig, men stolt, og med en stille forakt for hele den diamantprydete gjengen, som uten å rødme satt og sjikanerte en mann bare fordi han trofast fulgte deres eget system. Men jeg gikk ikke, jeg ble, og fikk tomme begret til bunns.

<p>♠ Ingen ♥ K 10 7 5 ♦ E 8 7 3 ♣ D Kn 5 4 2</p>	<table border="1" style="width: 100%; height: 100%; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ Ingen ♥ E 9 6 3 ♦ D Kn 6 5 4 ♣ K 9 8 7</p>	<p>♠ E K D Kn 10 9 8 7 6 5 4 3 2 ♥ Ingen ♦ Ingen ♣ Ingen</p>
	N											
V		Ø										
	S											

Mens jeg satt og lurte på hvordan jeg best skulle utnytte denne Herrens nådegave, det var første gang i mitt liv jeg hadde fått alle tretten i en farge, kom jeg til å minnes en «bridge world olympic», arrangert av Culbertson i 1934, hvor det var et spill med 13 hjerter på en hånd. Såvidt jeg husket gikk praktisk talt alle deltagere i vanet på det. Poenget var nemlig at åpneren skulle melde pass, det var den beste strategiske melding, hevdet Culbertson, med en så ensidig fordeling var det ingen fare for at spillet skulle bli passet ut. Følgelig passet jeg, og dermed fikk meldingsforløpet følgende karakter.

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
pass	pass	pass	pass

— Har De noe, spurte Josephine?

— Bare ett ess og bare en konge, sa jeg, men dog en viss spillestyrke. Dermed bladde jeg opp mine 13 spar.

Dere må være temmelig bortskjemt med gode kort i Norge, siden dere passer på en hånd som kan ta tretten stikk, kom det spydig fra Josephine.

Da var det at det fatale «din skinn-

Nytt opplag.

REVIDERT VIENNA av ROLF BØE

Vil man hevde seg i den stadig hardere konkurranse, må man kunne Vienna til bunns, og hertil skulle Rolf Bøes bok være et ypperlig hjelpemiddel.

Leif Christiansen
(Aftenposten.)

Heftet kr. 7,95

Fåes hos bokhandlerne

A. M. HANCHES FORLAG
OSLO

magre tise» unnslopp mine lepper. Så kom marerittet, og forløsningen gjennom telefon fra Zakken.

— Jeg har vel ikke vekket deg, begynte han som han pleier.

— Nei, er du gal, jeg skulle nettopp til å gå på kontoret, svarte jeg som vanlig.

Hvor mange ganger har han ikke fått meg opp av sengen! Denne gang fikk han meg endog ned fra skyene, og tilbake til jorden.

R. Halle.

KOMMENTAR

Sveriges lagmesterskap i bridge ble vunnet knusende overlegent av Koch—Werner, Neuman—Sandgren. De gikk gjennom finalekampene uten et eneste tap. Mestrene er de samme fire herrer som vant Europamesterskapet i bridge i 1939 i Haag. Bare én av dem, Sandgren, var med på det svenske laget i Nordsk i sommer.

Men til bykampen i Oslo i begynnelsen av februar kommer de til å stille alle fire, er jeg redd for.

Skal vi si at svenskene stiller som favoritter?

Svenskene spiller sine hjemlige matcher etter Wiener-beregningen, og de ønsker den brukt også under kampen Oslo—Stockholm. Nordmennene foretrekker Oslo-beregningen, som de mener er mindre sjansetonet og gir et mer eksakt bilde av styrkeforholdet.

Også danskene holder på Wiener-beregningen, som de har vennet seg til gjennom flere års bruk. Bykampen Oslo—København ble spilt etter Wiener-beregningen, da nordmennene bøyde seg for arrangørenes ønske. Når meningene nå en gang sto mot hverandre og kampen ble avvirket på dansk grunn, fant man det naturlig å bruke den beregningsmåte som var vanlig på stedet.

Vi håper at svenskene vil se saken på den samme måte når de kommer hit. Neste gang skal bykampen gå i Sverige, og da får vi føye oss, hvis det skulle bli nødvendig.

Det er ikke av hensyn til det norske lags vintersjanser jeg sier at vi håper svenskene vil godta Oslo-beregningen når de kommer hit. Det er i realiteten ikke så meget som skiller mellom de to beregningsmåter, og i alle fall vil drevne spillere med letthet kunne avstemme sin kortføring etter beregningsmåten, slik at sjansene blir like for begge parter, uansett etter hvilket skjema resultatene skal bedømmes.

Nei, jeg sier det fordi det er et alminnelig norsk ønske at svenskene — og danskene — skal prøve Oslo-beregningen før de tar standpunkt til den. Ikke én gang, men flere ganger, ja, mange ganger, til de får såpass erfaring at de kan veie de to beregningsmåter mot hverandre ut fra et nøye kjennskap til dem begge.

Når våre svenske og danske venner ikke synes å være stemt for frivillig prøving, må vi forsøke å tvinge dem til det. Jeg ber straks om tilgivelse for ordet tvinge, Jeg mener selvsagt ikke at vi skal øve tvang, men at vi skal holde på vårt lengst mulig. Det vi skal forsøke å tvinge dem til er ikke

å gå over til Oslo-beregningen, men til grundig å prøve den.

Når det er gjort, vil de også kunne uttale seg om fordelene og ulempene ved de to beregningsmåter med en ganske annen tyngde enn hittil. Da vil de også kunne regne med større lydhørhet fra norsk side.

Dette er kanskje litt krasst sagt, men jeg sier det med en relativt god samvittighet, fordi norske spillere har prøvd, og det meget inngående — begge beregningsmåter. Vi har spilt etter Wiener-beregningen i internasjonale turneringer, vi har brukt den i bykampene mot Stockholm før krigen, og vi har ikke minst prøvd den omhyggelig i flere hjemlige klubbkamper og pokalturneringer.

Jeg ser ingen grunn til å utdype den polemikk mellom de to systemer som har vært ført i bridgepressen, med Werner som Wiener-beregningens iherdige talsmann i «Svensk Bridge», og Norsk Bridgeforbunds president N. M. Nielsen som Oslo-beregningens utrettelige forsvarer, bl. a. i dette blads spalter. Men jeg vil gjerne ha understreket at N. M. Nielsen i dette spørsmål representerer en samstemmig norsk opinion. Det er ikke alle som legger like stor vekt på saken, og det kan også her i landet være noe delte meninger om hvor langt man skal tøy seg av diplomatiske grunner — i så måte er nok N. M. Nielsen mer konsekvent og prinsippfast enn mange andre av oss — men selve hans syn på de to systemer stillt mot hverandre deles av hver eneste meningsberettiget norsk spiller. Og det gjelder ikke minst hans sterke ønske om å bringe sine bridgevenner på den andre siden av Kjølen og Skagerak til å forstå, at her er det ikke spørsmål om taktisk fordel eller nasjonal prestisje, men om å finne den beste verdimåler for konkurrerende lags innsats ved bridgebordet.

R. H.

Brev fra leserne.

Jeg vil gjerne forelegge Dem et par meldeproblemer. I oktobernummeret av «The Bridge World» 1946 er i en og samme artikkel gjengitt disse 2 åpningshender:

♠ E	♠ 10 6 3
♥ E D	♥ E 10 8
♦ E D 10 9 7	♦ E 10 6 3
♣ E K 10 7 5	♣ E 7 5

og i begge foreslås det åpnet med 1 ruter.

Etter min oppfatning er disse meldinger henholdsvis over maksimum og under minimum for kravet til åpnings 1-melding — det

skulle med andre ord være åpnet med 2 ru. og pass. I hvert fall etter «boka». Summen av HS og spillestikk den første hånd er jo minst 13. Og etter 6-regelen, som er omtalt i Halles «Bedre Bridge» (fotnote side 61) skulle jo en 2-åpning være uomtvistet. Nå sies det riktignok i «Brige World» at hvis minorfargen hadde vært majorfarge, ville det ha vært en god 2-åpning, og at mange foretrekker å åpne med 2 slik som kortene er. Hva foretrekker De?

Med hensyn til den annen hånd er den så vidt jeg forstår Culbertson, ikke god nok til å åpne på. HS-kravet er nok i og for seg i orden, men det skal jo også kreves en meldbar farge med minimum HS-styrke, og E fjerde er jo etter systemet bare betinget meldbar. Muligens kan meldingen forsvarers strategisk, men min personlige erfaring er at det er mange som har brent seg på å åpne på hva en populært kaller «3 ess og nothing». Hva mener De?

Med hilsen

Erling Svanberg.

Svar: Vi tror nok vi ville åpnet med 2 ruter i det første eksemplet. Men det lar seg selvfølgelig høre å åpne med bare en ruter, det skal svært lite til for at makker skal holde oppe på et-trinnet. I det andre eksemplet vil vi — hvis vi i det hele tatt skal åpne — si 1 kløver. Det er nok å antyde at åpneren vil få det svært lite hyggelig hvis makker over 1 ruter ville svare 2 kløver. En åpning med 1 kløver skaper ikke noen vanskeligheter, og vi tror det er bedre enn å passe.

R. B.

Som gammel abonnent tillater jeg meg å be redaksjonen om å gi meg det beste meldingsforløp på følgende fordeling:

♠ E 10 7 5	♠ K 9 8 4 3	♠ D Kn 6 2
♥ E 9 7 5 4	♥ K Kn 8 6	♥ D 10 3 2
♦ 7	♦ E K	♦ 5
♣ Kn 10 2	♣ 7 6	♣ 8 5 4 3
	N V O S	
	♠ Ingen	
	♥ Ingen	
	♦ D Kn 10 9 8 6 4 3 2	
	♣ E K D 9	

Jeg åpnet som Syd med 5 ruter, makker svarte 6 ruter, og vi fikk 7 trekk. Jeg tenkte først å åpne med 2 ruter, men da vi ikke bruker spørremeldinger er det jo ikke mulig å få vite at makker har E K i ruter. Meningen er delte, noen ville åpne med 1 ruter, noen med 2 ruter. Vi spiller Culbertson.

Er takknemlig for svar i Bridgemagasinet. Ærbødigst

Torstein Eliassen.

Svar: Det er umulig å angi noe «riktig» meldingsforløp med slike ujevne fordelinger. Vi tror imidlertid vi ville meldt slik:

2 ♦ — 2 ♠
3 ♦ — 4 ♦
5 gr. — 7 ♦

5 grand er den store frie, som spør etter 2 av de 3 høyeste topphonerer i trumffargen. Vanskeligheten er imidlertid å få Nord til å forstå at han skal melde 4 ruter og ikke 3 hjerter i annen melderunde. For det går ikke an å la Nord si 3 hjerter og Syd 4 ruter, hvem i all verden vil da nøye seg med 5 ruter på Nord's plass, når makker har åpnet med 2 og han selv sitter med over 3 HS, hvoriblant E K i trumffargen. Og hvis Nord skal spørre blir det håpløst.

R. B.

*

Rektor Midsem hilser.

Det er kanskje overflødig å nevne at rektor Midsem er en av våre pionerer, vår kanskje største pedagog, Norsk Bridgeforbunds første president og første æresmedlem, men vi gjør det likevel for ordens skyld.

Vi skrev til herr Midsem og ba om en artikkel til jubileet, men fikk desværre følgende svar fra hans sønn:

På grunn av en alvorlig sykdom er min far desværre avskåret fra all korrespondanse, likeså fra alt arbeide. Han ber meg derfor bringe Dem sin dype beklagelse av at det er ham umulig å imøtekomme Deres ønske om en artikkel i jubileumsnummeret.

Han ber meg dessuten om å overbringe hans mange bridgevenner og kolleger en hjertelig hilsen og takk. Bridgen og bridgevenner har nemlig skaffet ham overmåte megen glede i livet. Vær så vennlig best mulig å bringe hans hilsen videre.

Ærbødigst

Magne Midsem.

Vi etterkommer rektor Midsems ønske, og sender ham samtidig fra samtlige lesere av magasinet et ønske om god og snarlig bedring.

Gentlemanspilleren.

I 1903 utkom Badsworths lærebok i bridge i New York. Den begynner med følgende vers:

When I first took to Bridge as a very young man,
Said I to myself — said I:
I will play on a new and original plan,
Which nobody seems to try.
I will never look down on my partners as fools,
To be treated as dunces are treated at schools,
And assume to instruct them and teach them the rules,
Said I to myself — said I.

De 3 følgende vers inneholder liknende sannheter om menneskene, og viser klart og tydelig at «de gamle» ikke var et dust bedre enn de unge.

Da jeg leste dette kom jeg til å tenke på redaktørens energiske kamp for å puste litt gentleman inn i våre bridgespillere.

Og på en kveld som ble spilt med en ekspert som aldri kom med kritikk før han hadde sett samtlige 4 hender:

♠ D 6 5 3 2	♠ E K Kn 7	♠ 10 9 8
♥ K 10 3	♥ D 8 7 6 4	♥ E Kn 5
♦ 8 3	♦ 5 2	♦ D Kn 9 7
♣ 10 8 6	♣ Kn 4	♣ 5 3 2

♠ 4	♠ 10 9 8
♥ 9 2	♥ E Kn 5
♦ E K 10 6 4	♦ D Kn 9 7
♣ E K D 9 7	♣ 5 3 2

♠ 3	♠ K 8 2
♥ K Kn 9 4	♥ 8 7 3
♦ D 10 8 6	♦ Kn 9 7
♣ 9 8 6 2	♣ 7 5 4 3

♠ 9	♠ E D Kn 10 7 6 5 4
♥ E D 10	♥ 6 5 3
♦ E K 4 2	♦ 5 3
♣ E K D Kn 10	♣ Ingen

Nord var «eksperten» og åpnet med 1 spar etter at han hadde holdt et langt foredrag om «safety bidding», hvori han presiserte at ingen usikre slemmer eller kontrakter måtte meldes. Syd sa 2 kløver, Nord 2 hjerter, Syd 2 grand, Nord 3 kløver, Syd 5 kløver og Nord 6 kløver. Utspill ruter 8, og resultat 6 trekk. Da det hele var over og Nord hadde studert kortene, kom det kjølig:

— De er vel klar over at det er plankekjøring å få 7 trekk på de kortene.

Og så var det 5-dobbelte grand coup som ble eksekvert med følgende kort:

♠ 9	♠ K 8 2
♥ E D 10	♥ 8 7 3
♦ E K 4 2	♦ Kn 9 7
♣ E K D Kn 10	♣ 7 5 4 3

♠ 3	♠ E D Kn 10 7 6 5 4
♥ K Kn 9 4	♥ 6 5 3
♦ D 10 8 6	♦ 5 3
♣ 9 8 6 2	♣ Ingen

Vest pass, Nord 2 kløver, Syd 2 spar, Nord 3 kløver, Syd 3 spar, Nord 4 grand (Blackwood) Syd 6 spar og Nord 7 spar.

Fremdeles satt eksperten Nord. Han tok ikke hensyn til Syds tydelige

Palmstrøms

STORE BRIDGEBOK

— Culbertsons system —

En lære- og oppslagsbok
for alle som vil lære
«Culbertson» grundig.

Innb. kr. 13,44
hos bokhandlerne.

HALVORSENS BOKHANDEL — Oslo.

E K S P E R T K L U B B E N

Novemberkonkurransen:

1. pr. T. Gjestland jr., Herøya.
2. pr. V. B. Nicolaysen, Sarpsborg.

Ekspertklubben fortsetter i 1947 etter de samme retningslinjer som tidligere. Det vil bli gitt 2 premier til de beste besvarelser hver måned, og de 3 deltagere som i løpet av året har løst flest oppgaver riktig vil få en premie so motevis for innsatsen.

Som offisielt system i meldeoppgaverne regner vi siste Culbertson, men med Blackwood og spørremeldinger, som er mest alminnelig i Norge. Men hvis De skulle foretrekke andre konvensjoner er det full adgang til det. Vi forlanger imidlertid at konvensjonen skal være anerkjent av Norsk Bridgeforbund. Vienna er tillatt hvis det ikke uttrykkelig er sagt at bare Culbertson kan brukes.

Ekspertklubben er åpen for alle kategorier av spillere. Ingen er for sterk, og ingen er for svak. Selv om De føler Dem usikker skal De ikke være redd for å sende inn besvarelser, det er udmerket trening.

Enkelte klager over at oppgavefristen er for kort. Grunnen til dette er at magasinet desværre for øyeblikket kommer noe uregelmessig. Vi skal gjøre hva vi kan for å rette på dette også, men foreløbig setter vi i alle tilfelle oppgavefristen til 14 dage etter at De har fått magasinet.

Og så ønsker vi Dem velkommen og god fornøyelse.

*

Oppgave nr. 1

Meldingene er gått, med Nord-Syd i faresonen:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♠	pass	2 ♠	pass
3 ♣	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

♠	D 6
♥	K 9 5
♦	E K Kn 7 5
♣	9 4 2

Begrunnelse.

krav om å stoppe meldingene ved å nekte å gi Blackwood svar. Nå var det ikke noe «safety bidding».

Vest spilte ut spar 3 som Nord fikk beholde. Han oppfattet Vests spar som en singleton og tok heltemodig sjansen som ble budt, idet han straks trumfet en kløver. Men før første stikk var lagt ned hadde eksperten vært rundt og tittet på kortene, hvislet noe om tullmelding og tatt seg en tur på gangen. Da syveren var vunnet, gikk spilleren ut for å hente ham.

- Hvormange betes? spurte han.
- Ingen, var svaret.
- Da må motparten ha spilt som

noen fjols, og det ligner dem ikke.

De var hjelpeløse, såsnart en var klar over at den utspilte spar var en singleton, fordi spilleføringen bød seg fram helt automatisk.

Og da så han en gang til på kortene — og en liten solstråle begynte å lyse opp.

— Vest spilte det eneste kort som kunne gi kontrakten, og meldingene viste tydelig at det kunne være farlig.

Men da kunne jeg ikke dy meg og spurte:

— Viste det ikke Dem også at det var farlig å melde 7 trekk da?

T.

Oppgave nr. 2.

♠ Kn 10 8 2
 ♥ E 5 4 3
 ♦ 8 7 5
 ♣ 9 4

	N	
V	Ø	
	S	

♠ E K D 6 5 4
 ♥ 8
 ♦ E 10 3
 ♣ E 8 5

Syd spiller 5 spar. Øst har meldt kløver og ruter, og Vest har meldt hjerter underveis. Vest begynner med hjerterkongen.

Hvorledes vil De spille som Syd? Begrunnelse.

For løsning av disse oppgaver setter vi som vanlig opp 2 premier. Første premie er 2 kortstokker i etui fra firma Emil Moestue A/S, Oslo, og 2. premie er kr. 10.— i kontanter. Løsningene sendes redaksjonssekretæren, Rolf Bøe, Eugeniagt. 1, Oslo, innen 14 dage etter at De har mottatt magasinet.

Løsning til oppgave nr. 19.

♠ Kn 10
 ♥ E K Kn 8
 ♦ 5 3 2
 ♣ 10 6 4 3

	N	
V	Ø	
	S	

♠ E 4
 ♥ D 10 9 7 5 3
 ♦ K 7 4
 ♣ E K

♠ Ingen
 ♥ 8
 ♦ 5 3 2
 ♣ 10

	N	
V	Ø	
	S	

♠ Ingen
 ♥ D 10
 ♦ K 7 4
 ♣ Ingen

Syd spiller 4 hjerter. Vest har meldt spar underveis. Vest begynner med kløver 2. Hvorledes vil De spille som Syd? Begrunnelse.

Det går selvfølgelig an å spille på ruterettet hos Øst, men chansene er ikke så store, iallfall ikke så store som en eliminasjon. Og her kan De med omtrent 100 % sikkerhet vinne ved eliminasjon. Dog ikke slik som enkelte av leserne har anført, nemlig trekke ut trumfen, eliminere kløverne og sette Vest inn på spar. Tenk om Øst har en sparhonnør?

Betingelsen for å vinne er at Vests utspill er korrekt, og at ikke Øst har begge sparhonnørene. De stikker og tar den annen kløverhonnør, og fortsetter med en hjerter til bordet. Så sparknekt. Hvis Øst legger liten legger De også liten, og Vest kommer inn. Han kan fremdeles ikke spille ruter, la oss si han fortsetter med trumf (likegyldig). De stikker på bordet, og stjeler en kløver. Så inn på bordet på trumf igjen, og trumfen trekkes om nødvendig en gang til. Stillingen er nå:

ALF G. JOHNSEN A/S

Kirkegaten 15
(Cappelengården)

Kontormaskiner

Nå spiller De kløver 10, Øst er renons, og De legger ruter. Alt Vest kan gjøre er å ta kløversticket og rutersticket og gå.

Løsning til oppgave nr. 20.

Meldingen er gått:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♠	pass	2 ♥	pass
3 ♣	pass	3 ♦	pass

Hva melder De nå som Nord med:

♠ 6 3
♥ E K 4 3
♦ K Kn 2
♣ K Kn 7 5

Begrunnelse.

De skal melde pass. Når makker først støtter Dem i hjerter og siden melder ruter kan det bare bety en lang ruterfarge, men svært liten honnørstyrke. Utgang er således utelukket. Når De skal passe istedenfor å melde 3 hjerter er det fordi makker sannsynligvis bare har 3 kort i fargen, ellers ville han nok sagt 3 hjerter over Deres 3 kløver. Når De har så flott ruterstøtte må ruter i alle tilfelle være en minst like sikker kontrakt som 3 hjerter. Sannsynligvis sikrere, for makker bør ha minst 5 ruter.

Løsning til oppgave nr. 21.

♠ 9 6 4 3	♠ D 8	♠ 7 2									
♥ Ingen	♥ E D	♥ Kn 7 5 3									
♦ K D Kn 5	♦ 10 9 8 4	♦ 7 6 3 2									
♣ Kn 9 8 6 3	♣ E K D 7 4	♣ 10 5 2									
	<table border="0" style="text-align: center;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		
	N										
V		Ø									
	S										
	♠ E K Kn 10 5										
	♥ K 10 9 8 6 4 2										
	♦ E										
	♣ Ingen										

Syd spiller 7 hjerter. Vest spiller ut ruterkongen, som går til Syds ess. Syd fortsetter med liten trumf. Angi det beste spill fra begge sider. Begrunnelse.

Når Syd oppdager Vests renons blir det bare et trumfreduserende coup som kan redde ham. Han må korte seg selv 3 ganger, da han har 3 trumf mer enn Øst, og så må han inn på bordet

igjen for å kunne spille kløverne. Men han har bare 3 innkomster på bordet.

Han må derfor ta den unødvendige finessen i spar, spille på at Vest har nieren og knipe med återren i første sparspill. Spillet går da:

I tredje stikk en liten ruter til trumf, inn på bordet igjen med liten spar til återren, ny ruterstjeling, inn på bordet igjen på spar og ennå en ruterstjeling. Så inn på bordet på trumfess, og kløverne spilles. Hvis Øst ikke stikker legger Syd sine 3 spar. Tilslutt vil Nord være inne i det 11. sticket, han har bare 2 kløver igjen. En av disse spilles, og det kan være det samme hva Øst gjør, Syd har saksen over hans hjerte-knekt.

Det er bare den lille haken ved det at Vest kan bete kontrakten ved å legge spar 9 første gangen. Og det skal han gjøre. Det er ingen heksekunst å se at Syd planlegger å korte seg i trumf, og at spar 8 kan bli et viktig innkomstkort. Hvis Øst har syveren og toeren i spar vil dette være det eneste spillet som betar, sitter kortene annerledes kan Vest ikke få noe for spar 9 likevel.

Ad oppgave nr. 18.

En del av kommentarene til denne oppgaven var dessverre falt ut. I tillegg til det som sto forrige gang, skulle det stått:

Det er imidlertid mest rimelig å tro at makker har $10\frac{1}{2}$ spillestikk, eller at han har 11 med $1\frac{1}{2}$ taper i trumf og $\frac{1}{2}$ i sidefarger. I hjerter og ruter må han være renons, hans kort må derfor bli omtrent slik:

♠ D Kn 10 9 8 6 5
4 3 2
♥ Ingen
♦ Ingen
♣ E D Kn
eller
♠ K Kn 10 9 8 6 5
4 3 2
♥ Ingen
♦ Ingen
♣ E D Kn

I begge disse tilfelle vil det være en fair chance på 6 spar. I det første tilfelle vil det være omtrent 50% chance

for at sparrhonnørene sitter fordelt, da vinner De. I det andre tilfellet er chansen ennå større, idet De vinner både hvis honnørene sitter fordelt eller hvis begge sitter foran åpneren. Endelig er det den mulighet at makker har E Kn tiende i spar, da er kontrakten helt opplagt.

Deres uskyldige lille singelton i spar oppfylder således en misjon, nemlig å overbevise Dem om at motparten bare har 2 trumf.

Følgende oppnådde score for novemberkonkurransen:

2 poeng:

T, Gjestland jr., Herøya, Håkon Gunnes, Skien, Th. Iveland, Birkelvelt, Birger Johansen, Drammen, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg, Torolf Tveiten, Steinkjer.

1 poeng:

Reidar Aadne, Oslo, Kristian Arnesen, Narvik, Per Bø, Fåvang, J. Eimhjellen, Charlottenlund, E. Jansen, Bergen, Nils A. Nilsen, Bodo, Arthur Olsen, Frogner pr. Skien, Finn Opsahl, Koppang, Odd Ravlo, Verdal, Olav E. Schionberg, Steinkjer, Dagfinn Schinstad, Trondheim, Kristian Svenning, Narvik, Håkon Tokle, Isfjorden, Leo Tvedt, Tyssedal.

Ved loddtrekning ble 1. premie, 2 kortstokekr fra Emil Moestue A/S, vunnet av Tormod Gjestland jr., Herøya, og 2. premie, kr. 10,— i kontanter, av V. B. Nicolaysen, Sarpsborg. Premiene er sendt vinnerne i posten.

For oktoberkonkurransen skal Olav E. Schionberg, Steinkjer, og Th. Nilsen, Strømmen, ha 2 poeng hver. Begge løsninger er kommet etter at fristen er utlopet, men før de har fått neste nummer, og det godkjenner vi så lenge trykningsforholdene er så håpløse.

Hvordan ville De spille?

3 prøveoppgaver med løsninger.

Det spilles robberbridge (det hender selv i vår tid!)

♠ E D 7
♥ E 10
♦ E K 9 7 5
♣ E Kn 5

♠ K Kn 10 9 8 6
♥ K 5
♦ 8 4
♣ 7 4 3

De sitter Syd og kontrakten er 5 spar. Nord-Syd må ha smakt på slemmen, men nøydde seg med fem.

Vest spiller ut ru. D.

Hvordan ville De spille.

Her er kontrakten 5 hjerter:

♠ E 10 7 5
♥ 9 8 3
♦ Kn 10
♣ E 8 6 2

♠ 4
♥ E K D Kn 10
♦ E K D
♣ 10 7 5 4

De sitter Syd og spiller 5 hjerter.

Vest spiller ut sp. K.

Hvordan ville De spille?

Her er kontrakten 6 spar:

♠ E 9 6 2
♥ E K D
♦ E K 9
♣ E K D
♦ D Kn 7 5 3
♥ Kn 3
♦ Kn 6 3
♣ 9 8 6

Vest spiller ut hj. 9.

Hvordan ville De spille?

Svar side 20.

R. HALLE:

Familien Iversen ved bridgebordet

En samling bridgenoveller med morsomme og lærerike poeng.

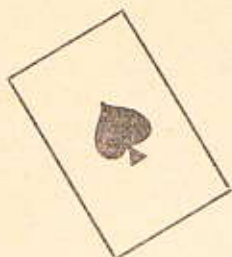
Alle, fra den drevne ekspert til den ferskeste nybegynner, vil ha fornøyelse og glede av å lese den.
K. Fr. Dawes i «Morgenposten.»

Det er en bok for alle bridgens venner. En bok som såvel nybegynneren som elitespilleren vil fryde seg over, og lese ikke bare en, men flere ganger. L. Sørensen i «Drammens Tid.»

Kartonert kr. 3.80. Hos alle bokhandlere.

Harald Lyche & Co.s Forlag

Drammen

Emo

det moderne
bridgemateriell
(mønsterbeskyttet)
for turneringsbridge

DERES BOK- OG PAPIRHANDLER FØRER DET

Forbundsstatistikk.

Norsk Bridgeforbund er stiftet 29. januar 1932. Antall klubber pr. 31/12.

År	Klubber	Medlemmer
1932	3	
1933	23	
1934	48	
1935	61	
1936	79	
1937	98	
1938	112	
1939	136	
1940	153	4512
1941	178	5407
1942	224	6904
1943	295	9898
1944	417	14647
1945	560	20128
1946	613	19663

Norgesmestrene for klubber.

1936. **Bergens Bridgeklubb.** Bjarne Brynhildsen, Sverre Reiersen, Lars Frønsdal, Bjarne Johnsen.
1937. **Foreningklubben.** Johannes Brun, Reidar W. Gundersen, Jan Groos Helmer, Trygve Sommerfelt.
1938. **Astra, Oslo.** R. Abrahamsen, L. Christiansen, R. Halle, Rob. Larssen, J. Magnussen.
1939. **Astra, Oslo.** R. Abrahamsen, R. Halle, G. Johansen, Rob. Larsen, J. Magnussen.
1940. **Singelton, Oslo.** W. B. Herseth, Storm Herseth, J. Hvoslef, T. Knudtzon, G. Christiansen.
1941. **Larvik Bridgeklubb.** Bj. Arvesen, Philip Hansen, Ambjørn Næss, M. Sachnowitz.
1942. **Astra, Oslo.** L. Christiansen, L. Falck-Pedersen, R. Halle, Rob. Larssen, Ø. Sundsbø.
1943. **Blommenholm Bridgeklubb.** G. Fosen-Olsen, Einar Horn, Odd Kristiansen, Rolf Syversen, Karl Væthe.
1944. Intet mesterskap.
1945. Intet mesterskap.
1946. **Sinsen Bridgeklubb.** Eilif Andersen, Olav Eide, John Knudsen, Jens Larsen, William Lindgren.

Jubileumsturnering for par, 1942. R. Halle, Rob. Larssen, Astra, Oslo.

Norgesmesterskap for par, 1946. L. Christiansen — L. Falck-Pedersen, Astra, Oslo.

I. B. L.'s turneringer.

1932 i Scheveningen. 1. Østerrike. Norge nr. 3. Det norske lag: Johannes Brun, J. G. Helmer, R. W. Gundersen, E. Onsager, T. Sommerfelt.

1933 i London. 1. Østerrike. Norge nr. 3. Det norske lag: Johannes Brun, R. W. Gundersen, L. Frønsdal, Bj. Johnsen, E. Onsager.

1934 i Wien. 1. Ungarn. Norge nr. 5. Det norske lag: Oluf Aall, J. Brun, S. Holter-Sørensen, N. M. Nielsen, T. Sommerfelt, R. W. Gundersen.

1935 i Bruxelles. 1. Frankrike. Norge nr. 9. Det norske lag: R. W. Gundersen, J. Brun, H. Munkeby, N. M. Nielsen, S. Holter-Sørensen, T. Sommerfelt.

1936 i Stockholm. 1. Østerrike. Norge nr. 6. Det norske lag: J. Brun, Bj. Brynhildsen, L. Frønsdal, R. W. Gundersen, S. Reiersen, T. Sommerfelt, J. G. Helmer.

1937 i Budapest. 1. Østerrike. Norge tapte i semifinalen mot Culbertsons lag etter to ekstrarunder. Det norske lag: Sv. Blydt Grung, Hj. Blydt Grung, J. Brun, O. Krefting, Wilh. Schibbye.

1938 i Oslo. 1. Ungarn. Norge nr. 2. Det norske lag: R. Abrahamsen, R. Halle, L. Christiansen, Rob. Larssen, J. Magnussen, T. Sommerfelt.

1939 i Haag. 1. Sverige. Norge nr. 3. Det norske lag: L. Christiansen, R. Halle, G. Johansen, Rob. Larssen, J. Magnussen.

Nordisk mesterskap. Oslo 1946. 1. Norge. Det norske lag: R. Halle, Rob. Larssen, L. Falck-Pedersen, L. Christiansen, G. Johansen, P. Nielsen, F. Nielsen, I. Døhlin, Eilif Andersen, Olav Eide, John Knudsen, Jens Larsen.

Dameturneringen. 1. Sverige. 2. Danmark. 3. Norge. Det norske lag: Frk. Michelet, fru Bergh, fru Mathiesen, fru Struksnæs, fru Schibbye, frk. Heidenreich.

Norgesmesterskapet 1947.

(Fortsatt fra s. 2).

- 73 Adler, Brevik — Larvik Br.kl.
 74 Momp, Skien — Porsgrunns Br.kl.
 75 Hårdt Slag, Sandefjord — Skiens Br.kl.
 76 Hvitvingfoss Br.kl. — Holmestrand Br.kl.
 77 Sandefjord Br.kl. — Nøtterøy Br.kl.
 78 Strømsø Br.kl., Drammen — Horten Br.kl.
 79 Tønsberg Br.kl. — Drammen Arbeiderforenings Br.kl.
 80 Krødsherad Br.kl. — vinner av kamp nr. 17.
 81 Bridgeklubben Hoff i Solør — Kongsvinger Br.kl.
 82 Stange Br.kl. — Lillehammer Br.kl.
 83 Kapp Br.kl. — Gjøvik Br.kl.
 84 Eidsvoll Br.kl. — Hamar Br.kl.
 85 Jessheim Br.kl. — Høyenhall Br.kl.
 86 Nordkisa Br.kl. — Strømmen Br.kl.
 87 Tistedalen Br.kl. — Grålum Br.kl.
 88 Selbak Br.kl. — Oppegård Br.kl.
 89 Sarpsborg Br.kl. — Vestby Br.kl.
 90 Sparøss, Oslo — Vienna, Oslo.
 91 Buff, Oslo — Murernes Br.kl., Oslo.
 92 Tofte Br.kl. — Oslo Br.kl.
 93 Gubbelaget i B.u.l., Oslo — Bridgekameratene, Oslo.
 94 Forcingklubben, Oslo — Hokksund Br.kl.
 95 Fellows, Oslo — Asker Br.kl.
 96 Duplikatklubben, Oslo — Singelton, Oslo.
 97 Blommenholm Br.kl. — Bekkelagshøgda Bridgeklubb.
 98 Stratos, Kolbotn — Thor, Oslo.
 99 K. N. A., Oslo — Frigg, Oslo.
 100 A. B. C., Oslo — L. B. O., Oslo.
 101 Drammens Br.kl. — Forsikringsfunksj. Br.kl., Oslo.
 102 Faresonen, Oslo — Økonomenes Br.kl., Oslo.
 103 Den Merkantile Klub, Oslo — Oslo Handelstands Forening.
 104 Astra, Oslo — Gamlebyens Br.kl., Oslo.
 105 Moss Br.kl. — Bonus, Oslo.
 106 St. Olavs Klubb, Drammen — Squeeze, Oslo.
 107 Golia Br.kl. — K. N. A. K. K., Oslo.
 108 Nordstrand Br.kl. — Progress, Oslo.
 109 Ruter To, Oslo — Riksrevisjonens Br.kl., Oslo.
 110 Ski Br.kl. — Kløverknekt, Oslo.
 111 Askim Br.kl. — De 4 Ess, Oslo.
 112 Systemklubben, Strømmen — Toppscore, Oslo.
 113 Sinsen Br.kl. — Favoritt, Oslo.
 114 Bærum Br.kl. — Coups, Oslo.
 115 Rex, Oslo — Odd, Oslo.
 116 Sporvelens Br.kl., Oslo — Hjerterknekt, Oslo.

Svar på prøvene side 17.

Svar: Prøve I.

De skal la ru. D gå, det er hele poenget. Fortsetter Vest ru. Kn, skal De lasjere en gang til. Da kan ingen ta fra Dem 11 stikk. Men stikker De ruter første gang, kan De gå bet, hvis Øst er renons.

Prøve II.

Hvis De trumfer ut, og så spiller kløver, kan De betes hvis kløverne sitter 4 : 1.

En bedre spillemåte er å trumfe bare to ganger, og så spille 3 ganger ruter. En kløver kastes på den tredje. Så spilles kl. Ess og nok en kløver. Nå vinner De hvis kløverne sitter 3 : 2, eller, hvis kløversitsen er 4 : 1, hvis den motspiller som har fire kløver ikke har den siste trumf.

Men den beste spillemåten er ikke å røre trumfen i det hele tatt. Spill straks tre runder ruter, kast en kløver fra bordet, og fortsett med kløver Ess og nok en kløver. Nå er kontrakten sikker, såsant ruterne går.

Prøve III.

Her er poenget å gardere seg mot alle fire spar på én hånd. Og det skjer på den enkle måten at De spiller en liten spar fra bordet. Da avgir De bare 1 sparstikk, uansett sitsen.

rh.

Bridgetidningen

Redaktør og ansvarlig utgiver

ERIC JANNERSTEN

Drottninggatan 112,
STOCKHOLM

Pris sv. kr. 10,— (ca. kr. 13,— norske)

Abonnement tegnes ved

A. M. HANCHES FORLAG

Kongensgt. 4, Oslo. — Telefon 41 21 81.